

sonlig rådgiver for et barn eller for en ung, ofte udvælges i barnets omgangskreds, og f.eks. beskikkes barnets lærer eller spejderfører eller andre, som har en tæt kontakt til barnet.

Så der er allerede i dag en tradition for, at man faktisk bruger den ordning, der findes med beskikkelse af en personlig rådgiver, sådan som man lægger op til her med denne støtte-/kontaktpersonordning. Men alt andet lige kan det måske være udmærket, at man slår det fast også i lovgivningen, og derfor er der jo ikke noget forgjort i det.

Vi må nok sige, at nogle af de problemer, der kan være, jo bl.a. er i forhold til de økonomiske omstændigheder; om hvordan man aflønner de her kontaktpersoner, og dér er det lidt usikkert også ud fra teksten eller bemærkningerne, hvordan det faktisk skal foregå.

Vi tror, det er vigtigt, hvis det skal blive effektivt, at der er nogle bestemmelser – måske kan det klares med en bekendtgørelse – om, hvordan man ligesom kan blive frikøbt eller komme fri af sit arbejde, hvis det er noget, der tager betragtelig tid, og det er altså ikke særlig klart for øjeblikket.

I virkeligheden kunne man godt ønske sig, at det i højere grad udviklede sig til, man kunne kalde det en slags delorlov for kontaktpersoner, sådan at det var noget, man kunne vælge at bruge en del af sin tid på. Og det ville dermed få en mere klar effekt, også at man ligesom med retsgaranti dermed kunne gå ind og få nedsat arbejdstid, så det svarede til den delorlov. Ellers kan man i hvert fald frygte, at det, der kommer ud af det, er lidt usikkert, for den tid, de personer skal bruge, er så ikke til stede.

Men ellers kan man sige, det er ikke nogen stor udvidelse i forhold til gældende praksis, men vi synes trods alt, at det er en lille forbedring, og derfor har den naturligvis vores støtte.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror, der er mange ting i det her forslag, som trænger til at blive præciseret. Det synes jeg at udtalelserne fra de forskellige ordførere har givet bevis på.

Jeg skal blot henvise til også den sidste ordfører, som nu gerne ville have arbejdstidsnedsættelse og orlov, og jeg ved ikke hvad, for at være kontaktperson. Det må jeg sige, at dér står Dansk Folkeparti i hvert fald af, hvis det er det, der bliver konsekvensen.

Men bortset fra det så er vi positive over for forslaget, som det ligger her. Der er ingen tvivl om, at når man med jævne mellemrum diskuterer problemerne med børn og unge og problemerne blandt børn og unge, ja, så skal der et eller andet til. Der skal selvfølgelig også noget til for at rette op på familiernes situation, det er helt klart.

Vi har diskuteret det mange gange her i Folketinget, hvad man gør ved børn og unges alvorlige problemer, som i den grad udmønter sig til et problem for samfundet i form af volds-kriminalitet og andet, som bliver en større og større byrde.

Og dér ser vi selvfølgelig meget positivt på, at socialministeren nu kommer med nogle initiativer, og det her er som sagt et af dem, vi godt kan støtte – men meget gerne med en præcisering af, hvad det egentlig indebærer.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Ja, jeg kan jo kun glæde mig over den meget positive modtagelse, forslaget har fået, og det er jo en modtagelse, der er helt i overensstemmelse med den holdning, der var dominerende, da vi havde forespørgselsdebatten om en indsats mod ungdomskriminalitet, hvor der også blev lagt stor vægt på, at den bedste indsats mod ungdomskriminalitet og vold i virkeligheden er en social, forebyggende indsats, der finder sted, inden det er kommet så vidt med de store børn og de unge mennesker.

Forslaget er jo meget bevidst lagt ret bredt op, fordi det er en ny ordning, det er en ny måde at se tingene på, og derfor har vi også brug for, at det er en rummelig ordning, som man lokalt skal være med til at udfylde. Der vil jo også være store lokale forskelle, og det vil være afhængigt af det enkelte barns, det unge menneskes, behov og situation, hvad der skal til: hvor mange timer, hvornår, hvilken person? Så jeg synes, der er god grund til at have et ret løst formuleret forslag.

Der har så været rejst forskellige spørgsmål om, hvordan det nærmere skal afgrænses, og det er noget af det, jeg synes, udvalgsarbejdet skal bruges til, men jeg synes stadig væk, vi skal holde fast i, at det skal være en relativt løs rammeformulering, som giver kommunerne nogle ret vidtgående muligheder for at fylde aftalen ud.

Til hr. Erik Larsen vil jeg sige, at når vi her siger, at der skal være delt finansiering mellem kommuner og amter, er det i overensstemmelse